

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich: w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kosiorowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Sławomir Mika

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28.11.2018 roku w R.

sprawy z powództwa małoletniej D. T. reprezentowanej przez matkę U. T.

przeciwko D. S.

o podwyższenie alimentów

1. uchyla wyrok zaoczny tutejszego Sądu z dnia 21.12.2017 roku, sygnatura akt III RC 204/17 w całości;
2. zasądza od pozwanego D. S. na rzecz jego małoletniej córki D. T. alimenty w kwocie po 700,00 zł (siedemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 10.09.2018 roku, płatne do rąk matki powódki U. T., w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 26.05.2009 roku sygn. akt III RC 27/09, w kwocie po 400,00 złotych miesięcznie;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie ;
4. znosi między stronami koszty zastępstwa prawnego ;
5. odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania ;
6. wyrokowi w punkcie 2- gim nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 180/18

UZASADNIENIE

W dniu 15 września 2017 roku pełnomocnik małoletniej powódki D. T. reprezentowanej przez matkę U. T. wniósł do tut. Sądu pozew przeciwko D. S. o podwyższenie alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 26 maja 2009 roku w sprawie o sygn. akt III RC 27/09 z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 900 złotych miesięcznie. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz wydanie wyroku zaocznego, opatrzonego rygiem natychmiastowej wykonalności w przypadku zaistnienia przesłanek przewidzianych w art. 339 kpc.

W uzasadnieniu podniósł, iż małoletnia powódka pochodzi z nieformalnego związku pozwanego i U. T.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 26 maja 2009 roku w sprawie o sygn. akt III RC 27/09 ustalony został obowiązek alimentacyjny pozwanego w kwocie po 400 złotych miesięcznie. W dacie ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego małoletnia powódka miała 4 lata i uczęszczała do przedszkola w Kobyli. Obecnie jest uczennicą 7 klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w R.. Usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki wynoszą 1.520 złotych miesięcznie z uwzględnieniem stosunkowych kosztów utrzymania mieszkania. Matka małoletniej powódki pracuje w firmie (...)

za wynagrodzeniem w wysokości 2.700 złotych miesięcznie. Pozwany w dacie orzeczenia alimentów nie pracował. Obecnie pracuje jako kierowca ciężarówki na trasach międzynarodowych.

Na rozprawie w dniu 8 grudnia 2017 roku pełnomocnik powódki zmodyfikował żądanie pozwu do kwoty 800 złotych miesięcznie.

Wyrokiem zaocznym z dnia 21 grudnia 2017 roku o sygn. akt III RC 204/17 Sąd Rejonowy w Raciborzu zasądził od pozwanego D. S. na rzecz jego małoletniej córki D. T. alimenty w kwocie po 800 złotych miesięcznie poczynając od dnia 15 września 2017 roku płatne do rąk matki powódki U. T. w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, a to miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 26 maja 2009 roku, sygn. akt III RC 27/09, w kwocie po 400 złotych miesięcznie. Ponadto umorzył postępowanie w zakresie ograniczonego żądania, nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 246 złotych tytułem należnych kosztów sądowych i odstąpił od obciążania tymi kosztami powódki. Jednocześnie zasądziła od pozwanego na rzecz powódki – do rąk jej matki kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego i wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności

W dniu 16 sierpnia 2018 roku pozwany wniósł do tut. Sądu sprzeciw od wyroku zaocznego, domagając się jego uchylecia. Ponadto wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 600 złotych miesięcznie, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów sądowych według norm przepisanych oraz o odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami rozprawy zaocznej i sprzeciwu.

W uzasadnieniu podniósł, iż na mocy wyroku zaocznego z dnia 21 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt III RC 204/17 podwyższony został jego obowiązek alimentacyjny wobec córki D. T. do kwoty po 800 złotych miesięcznie. Pozwany nie mógł wziąć udziału w sprawie, gdy powódka świadomie podała jego nieaktualny adres zamieszkania. W chwili wniesienia pozwu pozwany mieszkał już w K. o czym powódka wiedziała, gdyż odwiedzała ojca w nowym miejscu zamieszkania. Ponadto nie zostały podjęte próby mediacji oraz został zatajony fakt posiadania przez pozwanego syna, na którego utrzymanie zobowiązany jest płacić alimenty w kwocie po 400 złotych miesięcznie. Pozwany pracuje jako kierowca, jednakże ponosi koszty swojego utrzymania zarówno w kraju jak i podczas wyjazdów.

W odpowiedzi na pozew złożonej w tut. Sądzie w dniu 26 września 2018 roku pełnomocnik pozwanego uznał żądanie pozwu co do kwoty 600 złotych miesięcznie. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że kwestionuje część wskazanych w treści pozwu kosztów utrzymania powódki. Pozwany pracuje jako kierowca za wynagrodzeniem 1.800 złotych netto miesięcznie, ponadto otrzymuje diety na wydatki pozwanego w trasie. Małoletnia spędza z ojcem trzy weekendy każdego miesiąca od godziny 19:00 do niedzieli do godziny 18:00, w tym czasie pozwany ponosi koszty utrzymania powódki. Ponadto pozwany czyni córce prezenty. Powódka spędza z pozwanym wakacje od 15 – 30 lipca każdego roku. Na koszty utrzymania pozwanego składają się: koszty utrzymania mieszkania – czynsz – 1.000 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną 60 złotych miesięcznie, gaz – 20 złotych miesięcznie, telewizja – 50 złotych miesięcznie, internet – 60 złotych miesięcznie. Koszty utrzymania pozwany dzieli z partnerką. Ponadto pozwany posiada zobowiązaniowa finansowe w postaci kredytów w łącznej wysokości 2.430 złotych miesięcznie. Na utrzymanie małoletnich dzieci łoży łączną kwotę alimentów 800 złotych miesięcznie. Ponosi koszty opłaty za telefon – 130 złotych miesięcznie oraz ubezpieczenie na życie - 30 złotych miesięcznie oraz ubezpieczenie samochodu 90 złotych miesięcznie. Na wyżywienie przeznacz 400 złotych miesięcznie.

W toku dalszych czynności strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia D. T. urodzona (...) w R. pochodzi z nieformalnego związku pozwanego D. S. oraz U. T..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej k. 6)

Wyrokiem z dnia 26 maja 2009 roku o sygn. akt III RC 27/09 orzeczony został obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec córki w kwocie po 400 złotych miesięcznie.

(dowód : wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 26 maja 2009 roku o sygn. akt III RC 27/09, k. 26 w aktach o sygn. akt III RC 27/09)

W dacie wydania orzeczenia powódka miała 4 lata. Uczęszczała do Przedszkola Publicznego w Kobyli, którego koszt wynosił 120 złotych miesięcznie oraz uczęszczała na dodatkowe zajęcia języka angielskiego, których koszt wynosił 100 złotych miesięcznie. Mieszkała razem z matką, która zatrudniona była w firmie (...) za wynagrodzeniem w kwocie 1.405 złotych brutto miesięcznie. Na koszty utrzymania małoletniej składało się: wyżywienie – 200 złotych miesięcznie, zakup ubrań 100-200 złotych miesięcznie oraz środków higienicznych 30 złotych miesięcznie. Matka powódki nie dokładała się do kosztów utrzymania domu. Posiadała zobowiązania finansowe. Miała otrzymać dom należący do rodziców.

Pozwany był zatrudniony w firmie (...) na okres próbny, jako kierowca za wynagrodzeniem 1.500 złotych brutto miesięcznie. Na utrzymanie córki przekazywał 200 złotych miesięcznie. Mieszkał z babcią i dokładał się do kosztów utrzymania domu w kwocie 100 złotych miesięcznie.

(dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 27/09)

Obecnie małoletnia powódka ma 13 lat. W 7 klasie przepisała się do Szkoły Podstawowej nr (...) w R. co powoduje konieczność pokrycia kosztów dojazdu w kwocie 60 złotych miesięcznie . Uczęszczała na dodatkowe zajęcia akrobatyki odbywające się w (...) w R. , których koszt wynosił 60 złotych miesięcznie lecz obecnie wykupuje wstęp 10 wejść miesięcznie do parku trampolin w R. za około 200 złotych . Uczęszcza też na zajęcia angielskiego, które wynoszą 50 złotych miesięcznie. Małoletnia wraz z matką spędza aktywnie czas wolny, była między innymi w Energylandii, Miasteczku Twin Peaks w Ż., festiwalu kolorów w N.. Małoletnia posiada telefon komórkowy – koszt abonamentu obecnie wynosi 25 złotych miesięcznie, ponadto otrzymuje kieszonkowe w kwocie 50 złotych miesięcznie. Małoletnia jest dzieckiem zdrowym. Matka małoletniej ponosiła koszty wizyty kontrolnej u okulisty w kwocie 100 złotych oraz leczenia stomatologicznego adekwatnego do wieku i stanu zdrowia m małoletniej – dwa razy w roku. Na zakup wyprawki otrzymała kwotę 300 złotych z programu ‘Dobry Start’. Książki małoletnie otrzymała ze szkoły, jednakże musiała pokryć zniszczenie dwóch z nich w łącznej kwocie 50 złotych. Małoletnia uczęszcza na basen – wejście kosztuje 10 złotych.

W dacie wniesienia powództwa małoletnia mieszkała wraz z matką w domu będącym własnością babci U. T.. Na koszty utrzymania mieszkania składały się: zakup opału – około 2.500 złotych na rok, opłata za wodę około 80 złotych miesięcznie, opłata za Internet 50 złotych miesięcznie opłata z telewizję 20 złotych miesięcznie, opłata za dwa telefony (w tym stacjonarny babci) -160 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną około 130 złotych miesięcznie oraz zakup gazu około 100 złotych miesięcznie. Koszty powyższe ponosiła matka powódki w całości. Ponadto matka małoletniej powódki poczyniła inwestycje w dom na kwotę 4.732 złote - zakup i montaż okien w całym domu w 2016 roku oraz w 2017 – 2000 złotych . Wiedziała ,że w domu tym nie będzie zamieszkiwać . Nie zamierza domagać się zwrotu tych nakładów. Nie opłacała śmieci i obecnie spłaca zaległość. W dniu 25 października zawarła umowę kupna – sprzedaży mieszkania, które obecnie zajmuje wraz z córką. Na potrzeby kupna mieszkania zaciągnęła kredyt hipoteczny na kwotę 75.000 złotych. Miesięczna rata kredytu wynosi 550 złotych. Na koszty utrzymania mieszkania składają się: koszty eksploatacji części wspólnej oraz ogrzewanie - 450 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną – 100 złotych miesięcznie, opłata za wywóz śmieci - 30 złotych miesięcznie . Dokładne koszty utrzymania tego mieszkania nie są znane , a będą jeszcze obejmować wywóz szamba oraz wodę .

Małoletnia spędziła z matką wakacje we Włoszech, których koszt wyniósł niespełna 1.200 złotych obejmujące śniadania i obiadowe plus dodatkowe wyżywienie we Włoszech.

(dowód: faktury i rachunki, k. 59,60,74-78;

umowa przedwstępna kupna-sprzedaży z 9 września 2018 roku, k. 79

kopia wypisu aktu notarialnego z dnia 25 października 2018 roku ,k. 105-108

zaświadczenie o dochodach z dnia 6 września 2018 roku, k. 80

potwierdzenia transakcji, k. 110-136

polisa (...) z dnia 26 października 2018 roku, k. , k. 137-138

rachunek, k.139

informacja o kosztach zarządu nieruchomością wspólna, k. 140

przekaz pocztowy – opłaty za odpady komunalne, k.. 141

zdjęcia, k. 142-154

przesłuchanie matki małoletniej powódki, k. 92-94 oraz k. 155-156)

Pozwany D. S. ma obecnie 34 lata. Pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. w C. jako kierowca samochodów ciężarowych na trasach międzynarodowych, jego wynagrodzenia wynosi 1813 złotych netto miesięcznie, nadto otrzymuje diety, które w okresie od października 2017 roku do września 2018 roku wyniosły łącznie 42.068 złotych, co daje średnio miesięcznie 3.505 złotych. Dieta pozwanego jest zależna od ilości czasu spędzonego w trasach za granicą . Bywa ,że pracuje nieprzerwanie 3 tygodnie jeżdżąc po Europie , a bywa ,że pracuje łącznie 6 tygodni. W okresie wakacyjnym , chorobowego nie osiąga diet . Diety te rozlicza po powrocie z trasy. Jeżeli zatem jest na urlopie to w okresie urlopu otrzymuje dietę rozliczaną za poprzedni okres pracy. Za to w okresie późniejszym nie otrzymuje diety. Tak było w okresie wakacji w lipcu 2018 roku. Kolejną dietę otrzyma zaś po okresie powrotu z trasy , po rozliczeniu jazdy , a więc po upływie kolejnego miesiąca.

Pozwany posiada małoletniego syna I., na utrzymanie którego łoży kwotę 400 złotych miesięcznie. Mieszka wraz z partnerką, która zarabia 2.000 złotych netto miesięcznie. Ponosi koszty utrzymania mieszkania: czynsz – 1.000 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną 120 złotych miesięcznie, gaz – 20 złotych miesięcznie, telewizja – 50 złotych miesięcznie, Internet – 60 złotych miesięcznie. Na dojazdy do pracy przeznaczają około 50 złotych miesięcznie. Posiada zobowiązania kredytowe , których rata wynosi 1.800 złotych miesięcznie. Jest to kredyt skonsolidowany obejmujący nie spłacone zobowiązania również w okresie kiedy był bezrobotny oraz z okresu kiedy pozostawał jeszcze w związku z matką powódki. Jest właścicielem samochodu osobowego marki A. (...) z 2001 roku. Zarobki pozwanego są zależne od długości trasy. Jednakże uzyskiwane diety są w części pożytkowane na utrzymanie pozwanego w trasie. Pozwany posiada zadłużenie komornicze w wysokości 4.500 złotych powstało ono z tytułu nie spłacanych rat alimentacyjnych wynikających z wyroku z dnia 21.12.2017 roku , o którego istnieniu nie wiedział. Małoletnia spędzała czas z pozwanym , przebywała u niego w T. , a później w K. , gdzie pozwany przygotował dla niej pokój. Czasami wołała przebywać u babci w T.. Pozwany zabierał ją do kina , parków rozrywki itp. Kupował jej prezenty m.in. tablet.

Powódka miała uczestniczyć w wycieczce z pozwanym do Norwegii dwukrotnie . Jednak wyjazd nigdy nie dochodził do skutku , a to matka powódki zabroniła jej jechać na dzień przed wyjazdem , bo miała poprawić oceny , o czym pozwanego nie poinformowała , a to powódka miała nieważny dowód osobisty ,co się okazało na lotnisku i nie posiadała przy sobie paszportu , mimo prośby pozwanego. Pozwany poniósł koszty tych wyjazdów.

Po okresie wakacyjnym powódka odmawia wyjazdu do ojca . Jest tak po tym , jak jej matka powiedziała , że ojciec w postępowania domaga się obniżenia alimentów dla powódki.

(dowód: kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 22 czerwca

2010 roku o sygn. akt III RC 256/10, k. 30

zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 5 października 2018 roku, k. 82

zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 8 października 2018 roku, k. 100

obliczenia spraw komorniczych, k. 81 i k.83

harmonogram spłat kredytu, k.84-88

polisa z dnia 1 kwietnia 2018 roku, k. 91

przesłuchanie pozwanego, k. 94-95 oraz k. 157)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w części, na zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów oraz zasadniczo także na przesłuchaniu stron.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom matki powódki co do kosztów utrzymania powódki oraz przedkładanym przez nią fakturom na zakup produktów spożywczych, ubrań i leków. Wskazać należy, iż matka powódki twierdziła w swych zeznaniach, iż wszystkie faktury i rachunki dotyczą zakupów na rzecz powódki. Faktycznie zaś rachunki te dotyczyły m. innymi produktami, które z pewnością nie były przeznaczone dla małoletniej (n.p. wkładki laktacyjne, śpiochy, stopki męskie, kilka garnków, naczynie żaroodporne czy maści na hemoroidy). O ile może być zrozumiałym zakup większej ilości produktów z dłuższym terminem przydatności do spożycia, to niezrozumiałym jest jednorazowy zakup kilku chlebów i do tego kilku bułek, czy też kilkunastu jogurtów. Małoletnia nie jest w stanie spożyć takiej ilości produktów, chyba że spożywa przeterminowane. Wskazać należy, iż matka powódki sama nie wie jakie produkty zostały zakupione. Zapytana o produkt „kawa Twist 400 gram”, podała, iż jest to kawa rozpuszczalna w saszetkach, tymczasem po wrzuceniu tej nazwy do wyszukiwarki internetowej pojawia się jogurt kawowy firmy (...).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom pozwanego co do jego dochodów. W sposób logiczny wyjaśnił on swoje dochody, w szczególności różnice w kwotach diet oraz miesiące za które diety w ogóle nie otrzymywał.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał żądanie małoletniej powódki D. T. za uzasadnione w części i zasądził na jej rzecz alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 10 września 2018 roku, a to w miejsce alimentów wyrokiem z dnia 26 maja 2009 roku o sygn. akt III RC 27/09 w kwocie po 400 złotych miesięcznie oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Żądanie pozwu Sąd rozpoznał w oparciu o art. 138 i art. 135 krio. Zgodnie z powyższymi przepisami w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 krio rozumie się zwłaszcza zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie albo ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Nie każda zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego uzasadnia zastosowanie art. 138 krio.

W niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę upływ dziewięciu lat od ustalenia ostatnich alimentów na rzecz małoletniej powódki oraz wzrost jej uzasadnionych potrzeb, Sąd dopatrzył się konieczności podwyższenia obowiązku

alimentacyjnego pozwanej wobec jej córki. Nadto za zmianą alimentów przemawia również wzrost dochodów rodziców małoletniej.

W ocenie Sądu obecna sytuacja małoletniej różni się od sytuacji w dacie ostatniego ustalenia alimentów. Małoletnia ma obecnie 13 lat. Jest uczennicą szkoły podstawowej. Jest dzieckiem zdrowym, rozwija się prawidłowo. Ponadto jest faktem powszechnie znanym, że dzieci w tym wieku wymagają odpowiedniego, zarówno pod względem jakości, jak i ilości wyżywienia. To samo dotyczy odzieży, która z uwagi na szybki wzrost dziecka w tym wieku wymaga częstej wymiany. Ponadto w celu właściwego rozwoju intelektualnego i emocjonalnego należy zapewnić małoletniej właściwą rozrywkę, możliwość spędzania czasu z rówieśnikami np: wyjścia do kina, uprawianie sportu, wycieczki. Wzrosły również dochody rodziców powódki.

Mając na uwadze ceny podstawowych towarów i usług, jak również kierując się zasadami doświadczenia życiowego Sąd uznał, że usprawiedliwione potrzeby powódki to kwota około 900-1.000 złotych miesięcznie, w szczególności zajęcia dodatkowe około 100 złotych miesięcznie (basen i angielski), dojazdy do szkoły – 110 złotych miesięcznie, wyżywienie około 400 złotych miesięcznie, zakup ubrań 150-200 złotych, bieżące wydatki szkolne 50 złotych miesięcznie, wydatki na środki czystości, leki wizyty lekarskie 50 złotych , wypoczynek ,rozrywka , inne około 150 złotych miesięcznie. Ponadto dochodzą do tego stosunkowe koszty utrzymania mieszkania . Poprzednio wynosiły one 260 złotych (1/3 opłat za wodę ,prąd , gaz , telewizję oraz 1/2 opłat za opał opłacanych przez matkę , Internet).

Po przeprowadzce opłaty te wynoszą 440 złotych opłata eksploatacyjna , opał , prąd – 100 złotych miesięcznie , butla gazowa około 50 złotych miesięcznie , śmieci – 30 złotych czyli na powódkę przypada kwota około 300 złotych miesięcznie.

Nie budzi wątpliwości, iż to matka powódki w głównej mierze spełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez starania o utrzymanie i wychowanie córki, jednak jej sytuacja finansowa pozwala również na finansowe przyczynianie się do utrzymania córki , zwłaszcza wobec faktu ,iż to podejmowane przez nią decyzje generują większe koszty utrzymania powódki , jak chociażby przeniesienie córki do szkoły w R. , co wiąże się z kosztami dojazdu , a jest nieuzasadnione o tyle ,że małoletnia ma słabe wyniki w nauce. Wskazać należy ,iż również pozwany realizował swój obowiązek alimentacyjny poprzez zapewnienie córce wypoczynku , spędzanie z nią czasu w takim zakresie , w jakim pozwalała na to jego praca czy odległe miejsce zamieszkania. Obecnie nie czyni tego za sprawą postawy matki , które w ocenie Sądu podając nieprawdziwe informacje , jakoby pozwany chciał obniżenia alimentów , zniechęca dziecko do ojca. Również jej zachowanie doprowadziło do tego , iż powódka nie wyjechała z ojcem do Norwegi , a koszty i tak musiał ponieść.

W ocenie Sądu pozwany w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. Co prawda jego wynagrodzenie stanowi kwotę 1.813 złotych netto miesięcznie , lecz czyni on oszczędności z diet za podróże zagraniczne , aby zapewnić większe dochody. W ocenie Sądu wykonywanie pracy na okrągło i w granicach przepisów prawa przez 3 tygodnie w miesiącu , czy nawet nieprzerwanie przez 6 tygodni czyni zadość staraniom pozwanego o osiągnięcia należytych dochodów . Nie można oczekiwać od pozwanego , aby pracował przez 12 miesięcy w roku , nie korzystając urlopu wypoczynkowego i przy założeniu ,iż nie zdarzy się jemu zwolnienie lekarskie . Sam urlop wypoczynkowy to 26 dni kalendarzowych , a więc ponad 5 tygodni . W ocenie Sądu nawet jeśli pozwany osiąga diety przez 10 miesięcy w roku to i tak w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe osiągając dochody z tytułu diet. Zatem jego dochód z tego tytułu wynosi około 3.500 złotych miesięcznie. Zważyć zaś należy , iż z kwoty tej pozwany musi się utrzymać za granicą . O ile wyjeżdżają na 3 tygodni i jest w stanie zabrać ograniczoną ilość jedzenia , to nie budzi wątpliwości ,iż musi zakupić pieczywo , nabiał czy produkty o krótkiej przydatności do spożycia . Musi pokryć wydatki na prysznic , toaletę , a powszechnie wiadomo, że za granicą są one płatne. W ocenie Sądu obowiązek alimentacyjny rodzica wobec dziecka nie sięga tak daleko , aby nie mógł on spożywać pełnowartościowych produktów czy dbać o swą higienę . Jeżeli zatem pozwany w czasie wyjazdu 3 tygodniowego na swe utrzymanie przeznaczy kwotę równoważną 1.000 złotych , to na jego utrzymanie w kraju będzie dysponował kwotą 4.300 złotych miesięcznie . Jego wydatki to koszty utrzymania mieszkania – 625 złotych miesięcznie (1/2 opłat) , alimenty 1.100 złotych, spowodują , iż do dyspozycji pozostanie jemu kwota około 2.500 złotych miesięcznie , a po spłacie zobowiązań kredytowych – 1.800 złotych, kwota 700 złotych na swe utrzymanie. Zatem łącząc na utrzymanie powódki kwotę 700 złotych miesięcznie i zapewniając jej rozrywkę w

czasie pobytu u ojca , wyjazdy (o ile matka powódki pozwoli na skorzystanie z nich) pozwany spełnia swój obowiązek alimentacyjny.

Sytuacja finansowa matki małoletniej również uległa zmianie w porównaniu z okresem, w którym ustalono dotychczasowe alimenty. U. T. pracuje nadal w firmie (...) obecnie za wynagrodzeniem 3. 400 złotych miesięcznie. Sąd zatem uznał, iż jeżeli pozwany przekaże na utrzymanie córki kwotę 700 złotych, a matka powódki porównywalna kwotę 300 złotych i pokryje koszty utrzymania mieszkania , to usprawiedliwione potrzeby powódki zostaną zaspokojone, przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych obojga rodziców. Wskazać należy iż matka powódki spłaca kredyt – 550 złotych miesięcznie , koszty utrzymania mieszkania będą S. kwotę około 700 złotych miesięcznie , zatem po ich uiszczeniu ciągle będzie dysponować kwotą około 2.100 złotych miesięcznie , a po uiszczeniu swego wkładu do kosztów utrzymania córki – 1800 złotych miesięcznie.

Alimenty Sąd zasądził od dnia 10.09.2018 roku albowiem dopiero z tą datą pozew został doręczony pozwanemu skutecznie. Rację ma bowiem pozwany , iż jak wynika ze akt sprawy o kontakty , podany adres pozwanego wskazywał ,iż zamieszkiwał on w K., o czym matka powódki musiała wiedzieć .

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 k.c.

Pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty 600 złotych miesięcznie . Ostatecznie uległ więc o 100 złotych . Zatem w ocenie Sądu koszt zastępstwa prawnego winne zniesione między stronami stosowanie do treści art. 100 kpc. Pozwany poniósł ponadto koszty związane ze wniesieniem sprzeciwu.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał w oparciu o art. 333 § 1 pkt 1 kpc.